

Blaž Kocen – 200

Kartograf Blaž Kocen se je rodil 24. januarja 1821 v Hotunjah pri Ponikvi. Gimnazijo je obiskoval v Celju, licej pa v Gradcu. Bogoslovje je obiskoval v Celovcu, na fizikalnem zavodu dunajske univerze pa je leta 1853 opravil izpit iz prirodopisja, fizike in matematike. Služboval je kot duhovnik v Šentrupertu nad Laškim, Šoštanju in Rogatcu. Po letu 1849 je prišlo do reforme gimnazij, ko so potrebovali profesorje. Kocen je dve leti poučeval na gimnaziji v Celju, nato pa v Ljubljani, Gorici in na nemški gimnaziji v Olomucu. Posebej ga je zanimala geografija, za katero je napisal številne učbenike za srednje in osnovne šole. Na Dunaju je pomagal pri ustanovitvi zasebnega kartografskega podjetja, kjer je začel izdajati atlase za osnovne, meščanske in srednje šole. Prevajali so jih v mnoge jezike in doživeli so številne ponatise. Atlas iz leta 1875 je vseboval karto slovenskih dežel.

Kocenov zemljepis za narodne šole je prevedel v slovenščino učitelj Ivan Lapajne. Najprej je izhajal v reviji Slovenski učitelj, kjer je bil urednik, nato pa ga je Učiteljsko društvo za slovenski Štajer izdalo v knjižni obliki v Mariboru leta 1877. Drugi, popravljene natis je izšel leta 1879 na Dunaju v založbi Eduarda Hölzla.

Umril je 29. maja 1871 na Dunaju. 16. oktobra 1898 so odkrili spominsko ploščo na šolskem poslopju na Ponikvi.

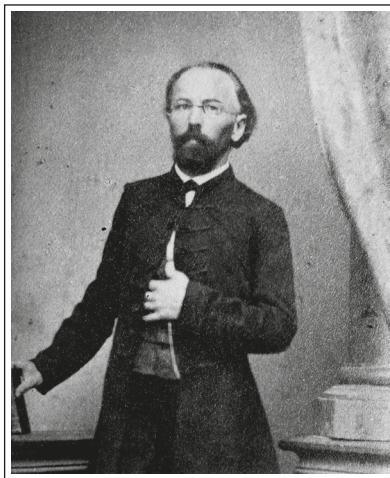
Tatjana Hojan

Ivan Macun – 200

Rojen je bil 23. januarja 1821 v Trnovcih. Na gimnazijo je hodil v Mariboru, kjer v šoli ni slišal slovenske besede. V Gradcu je študiral pravo in klasično filologijo, služboval pa na gimnazijah v Celju, Trstu, Zagrebu, Ljubljani in v Gradcu. Živahno je deloval tudi zunaj šole, pisal v tedanje revije in se zavzemal za pouk slovenščine, ki jo je nekaj časa tudi brezplačno poučeval. Zbiral je

Blaž Kocen (dLib).

Ivan Macun (dLib).

narodno blago ter v Trstu deloval v novoustanovljenem Slavjanskem društvu, v Ljubljani pa kot tajnik čitalnice. Njegova najpomembnejša dela so: Cvetje slovenskiga pesništva (1850), Književna zgodovina Slovenskega Štajerja (1883), Kratak pregled slovenske literature sa dodanim riečnikom za Slovence (1863) in Kratko krasoslovje o pesničtvu sa dodanim pregledom najglasovitiih pesnikah gerčkih, rimskih, romanskih, englezkih, nemačkih i slavenskih (1852). Poleg tega je napisal slovnici nemškega in grškega jezika ter prevedel slovnico ilirskega jezika. Ob njegovi smrti so v pedagoški reviji Popotnik zapisali, da je njegova knjiga Cvetje na mnogih gimnazijah služila za podlago, na kateri se je začela poučevati slovenščina. O njegovi književni zgodovini Štajerske pa so zapisali, da je izvirnik, ki ga bodo morali upoštevati vsi, ki bodo pisali o slovstveni zgodovini. Umrl je 27. oktobra 1883 v Gradcu.

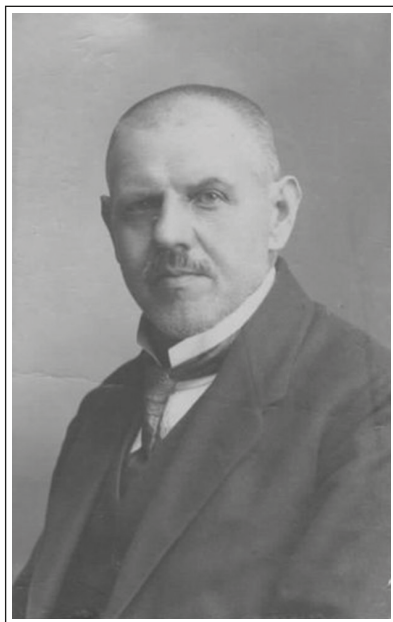
Tatjana Hojan

Anton Dokler – 150

Rojen je bil 11. junija 1871 v Višnji vasi pri Celju. Gimnazijo je obiskoval v Celju in Novem mestu, na Dunaju pa študiral klasično filologijo. Služboval je na gimnaziji v Kranju in Ljubljani in postal leta 1918 ravnatelj učiteljišča v Ljubljani, kjer je ostal do upokojitve leta 1932.

Izdal je Slovarček k izbranim Ovidijevim pesmim Sedlmayerjeve izdaje (1909) in Komentar k Ciceronovim govorom proti Katilini (1909). S sodelavci je sestavil Grško-slovenski slovar (1915). Prevedel je Salustijevo Vojno z Jugurto (1924).

Deloval je v številnih društvih, bil član oblastnega šolskega odbora za ljubljansko oblast in član ožjega banovinskega šolskega odbora za Dravsko banovino. Nekaj časa je urejal revijo Dom in svet in sestavil Jubilejno kazalo za vseh petdeset letnikov Doma in sveta (1938). Deloval je tudi na področju knjižničarstva. Uredil je knjižnico profesor-skega društva, vodil Ljudsko knjižnico Prosvetne zveze in sestavil Imenik knjig Ljudske knjižnice Prosvetne zveze v Ljubljani (1936). Umrl je 22. oktobra 1943 v Ljubljani.

Anton Dokler (dLib).

Tatjana Hojan